

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. bez udziału stron,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 lutego 2020 r.,

w sprawie A. O.

wobec którego warunkowo zawieszono w trybie art. 152 k.k.w. wykonanie kary
łącznej 2 lat pozbawienia wolności,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego (PK IV
Ksk (...)), od prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w D. z dnia 13
grudnia 2018 r., sygn. akt VIII Ko (...),

p o s t a n o w i ł

**I. uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć
postępowanie w przedmiocie warunkowego zawieszenia
wykonania łącznej kary pozbawienia wolności;**

**II. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne
obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie o
sygn. akt VII K (...), A. O. został skazany:

- za występki z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za występki z art. 62 ust. 1 w/w ustawy na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- za występki z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Skazany A. O. korzystał na podstawie art. 151 § 1 k.k.w. z odroczenia wykonania tej kary pozbawienia wolności przez okres jednego roku, gdyż Sąd postanowieniem z dnia 13 czerwca 2017 r. odroczył skazanemu wykonanie kary początkowo na okres 3 miesięcy, a następnie postanowieniem z dnia 9 stycznia 2018 r. na dalszy okres 9 miesięcy.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt VIII Ko (...), Sąd Rejonowy w D., działając na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 152 k.k.w. warunkowo zawiesił wobec skazanego wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 29 marca 2017 r., w sprawie o sygn. akt VII K (...), na okres próby wynoszący 3 lata. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązał skazanego do wykonywania pracy zarobkowej, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał go w okresie próby pod dozór kuratora. Nadto, na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania wykonawczego, którymi obciążył Skarb Państwa.

Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się z dniem 21 grudnia 2018 r.

Kasację od tego postanowienia wniósł w dniu 4 grudnia 2019 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego – 6 grudnia 2019 r.) na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, zaskarżając orzeczenie w całości na niekorzyść skazanego. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. autor kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 152 k.k.w. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 5 października 2019 r.), polegające na warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec skazanego A.O. wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt VII K (...), kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności na okres 3 lat próby w sytuacji, gdy ustawodawca dopuszczał stosowanie tej instytucji wyłącznie wobec kary pozbawienia wolności

orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku.

W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego kasacją postanowienia i umorzenie postępowania w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania łącznej kary pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co powoduje jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Należy stwierdzić, że zaskarżone postanowienie jest orzeczeniem kończącym postępowanie, od którego podmioty wymienione w art. 521 § 1 k.p.k. mogą wnosić kasacje.

Trafnie zarzucił Prokurator Generalny, iż zaskarżone postanowienie jest niesłuszne, ponieważ zapadło z rażącym naruszeniem przepisu art. 152 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym do dnia 5 października 2019 r. Wypada przypomnieć, że na dzień orzekania przez Sąd Rejonowy w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (13 grudnia 2018 r.), art. 152 § 1 k.k.w. stanowił – „Jeżeli odroczenie wykonania kary nieprzekraczającej roku pozbawienia wolności trwało przez okres co najmniej jednego roku - sąd może warunkowo zawiesić wykonanie tej kary na zasadach określonych w art. 69 - 75 Kodeksu karnego”. Przepis ten o wskazanej treści obowiązywał do dnia 5 października 2019 r., gdyż z tym dniem art. 152 k.k.w. został w całości uchylony przez art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019 r., poz. 1694).

Słusznie wskazał autor kasacji, że omawiana norma prawna dawała sądowi uprawnienie jej zastosowania tylko pod warunkiem, iż zostały spełnione wskazane w tym artykule dwie przesłanki, a mianowicie, gdy orzeczona kara nie przekraczała jednego roku pozbawienia wolności, zaś odroczenie jej wykonania trwało co najmniej przez okres 1 roku. W dyspozycji art. 152 k.k.w., w kwestii innych warunków stosowania tej instytucji, ustawodawca odsyłał zarazem do zasad określonych w art. 69 - 75 k.k. W przedmiotowej sprawie kwestionowane postanowienie zostało wydane w sytuacji, gdy orzeczona kara łączna przekraczała jeden rok pozbawienia wolności.

W sentencji zaskarżonego postanowienia z dnia 13 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w D. nie określił wysokości kary orzeczonej w wyroku w sprawie VII

K (...), której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Rozstrzygnięcie zawiera sformułowanie, iż warunkowe zawieszenie dotyczy „wykonania kary pozbawienia wolności” orzeczonej przedmiotowym wyrokiem. Natomiast w uzasadnieniu postanowienia Sąd błędnie stwierdził, że A. O. został skazany omawianym wyrokiem „na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności”. Tymczasem, jak wynika z treści tego wyroku, węzeł kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności został utworzony z połączenia 3 kar jednostkowych, a mianowicie: roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 576 § 1 k.p.k. w zw. z art. 568a § 2 k.p.k., kary jednostkowe połączone w węzeł kary łącznej, nie podlegają już odrębnemu wykonaniu.

Sąd Rejonowy w D., po ujawnieniu bezpodstawnego zawieszenia wobec skazanego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, podjął działania w celu konwalidowania stwierdzonego uchybienia. Wydany w trybie art. 24 § 1 k.k.w. postanowieniem z dnia 31 grudnia 2018 r. o zmianie postanowienia z dnia 13 grudnia 2018 r., Sąd odmówił warunkowego zawieszenia wobec skazanego wykonania tej kary. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego, Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt VII Kzw (...), uchylił to orzeczenie stwierdzając niedopuszczalność jego sprostowania na podstawie wskazanego przepisu.

Podsumowując te rozważania należy stwierdzić, iż poza sporem jest, że zaskarżone postanowienie było wadliwe, gdyż wydane zostało z rażącym naruszeniem treści art. 152 k.k.w., co miało istotny wpływ na jego treść, gdyż bezzasadnie warunkowo zawieszono skazanemu wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy stosowanie tej instytucji nie było dopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie postanowienia.